

Az ellenzéki pártok nemzetpolitika témakörben szervezett mai szakmai egyeztetésén a felek támogatták a nemzeti egyetértést, megegyezést.

Az elmúlt évtizedben Magyarországon a politikai, világnézeti és értékrendbeli szembenállás súlyossá vált. Mára ez megakadályozza az ország normális működését, gazdasági fejlődését, családokat, emberi kapcsolatokat szakít szét. Egyre nő azon honfitársaink száma, akik aggódva teszik fel a kérdést: ilyen politikai és közéleti háborúskodás közepette van-e jövője Magyarországnak? Személy szerint van-e jövőjük?

A baloldal, a jobboldal és a liberálisok éles szembenállása a magyar politikai és szellemi életben, sőt az emberi kapcsolatokban is mára olyan méreteket öltött, hogy sokszor felvetődik: **képes-e a nemzet közösségi mozgósító erőként működni a mai Magyarországon? Van-e még egyáltalán magyar nemzeti összefogás?** Olyan, a nemzet jelenét és jövőjét meghatározó célokban, sorskérdésekben sincs minimális egyetértés, mint

- milyen eszközökkel állítható Magyarország a fenntartható gazdasági növekedés pályájára;
- a társadalom tagjai milyen áldozatokat vállaljanak a tartós gazdasági fejlődésért, az ország felzárkózása érdekében;
- milyen mértékű szolidaritást vállaljanak egymással a különböző társadalmi rétegek, a tehetős, adózó és a szolidaritásra szoruló szegények;
- hogyan működjenek az ország szociális rendszerei, milyen keretekben és mértékben történjen az idős és nehéz helyzetben lévő polgártársainkról való gondoskodás;
- hogyan biztosítható hazánk stabilitásának és békéjének megőrzése a többségi magyar társadalom és a magyarországi romák együttélése;
- milyen az európai integrációban a hatékony nemzeti érdekérvényesítés;
- miként kerüljön egyensúlyba Magyarország és a külhoni magyarok közötti viszony?

Napjainkban a történelmi múlthoz való viszony nem jelent közös örökséget, hanem még tovább mélyíti a törésvonalat a magyar politikai-szellemi élet különböző csoportjai között. Nincs egyetlen XX. századi sorsforduló sem, amelynek megítélésében a baloldal, a jobboldal és a liberálisok egyetérténeek. Sem Trianon, sem a Horthy-korszak, sem a Holocaust, sem a Kádár-korszak megítélésében nincs nemzeti egyetértés. Az egymással élesen szembenálló álláspontok a tisztázás igénye nélkül ütköznek meg. A közös múlt nemhogy összekötné, de egyre inkább megosztja a magyarságot.

A nemzeti megbékélés jegyében az MSZP őszinte párbeszédet kezdeményez a múlttól, elutasítva annak aktuális politikai érdekek céljára való felhasználását. **Olyan politikai és szellemi életre lenne szükség, amelynek egyformán fáj Trianon és a Holocaust, de nem a fájdalomból és a sérelmekből kíván építkezni.** A nemzettudat alakításánál és a politikai lépéseknél mindig figyelembe kell vennünk a huszadik század e két legnagyobb tragédiáját, de mindenkor csupán az előrenézés szándékával.

A MSZP szerint vannak olyan létfontosságú feladatok, „nemzeti sorskérdések”, amelyeknek a megoldása széles társadalmi, nemzeti összefogást, több kormányzati cikluson át megvalósítandó stratégia végrehajtását kívánják. Elkerülhetetlen ezért a politikai erők minimális egyetértése:

- a szegénység elleni küzdelem;
- a társadalmi-szociális esélyegyenlőtlenségek csökkentése;
- Magyarország európai felzárkóztatása, modernizációs irányainak meghatározása;

- a romák társadalmi integrációja, a többségi magyar társadalom és a magyarországi romák együttélésének fenntarthatóvá tétele;
- a közbeszéd gyűlölettartalmának csökkentése, a szélsőségek elleni fellépés;
- a népességfogyás ellensúlyozása, a család mint alapvető emberi közösség erősítése;
- a lakosság egészségi állapotának javítása;
- a magyar humántőke, a kutatás-fejlesztés, az innováció kiemelt kezelése, az oktatás korszerűsítése;
- a nemzeti kultúra, a magyar nyelv ápolása;
- a magyar falu felemelése, az ország hátrányos helyzetű térségeinek fokozott fejlesztése;
- az Európai Unióban történő hatékony nemzeti érdekérvényesítés;
- a külhoni magyarság hatékony támogatása terén.

2014-ben túl azon, hogy helyre kell állítani a demokráciát és fejlődési-modernizációs pályára kell állítani az országot, **el kellene érni egy minimális nemzeti egyetértést, megegyezést is a nemzeti sorskérdésekben.** Mindezt úgy és akképpen – megmutatta ezt a 2002-2012 közötti évtized –, hogy a jobboldal részéről nincs, és nem is várható érdemi együttműködési szándék. Ezért hosszú és türelmes párbeszéd elindítására lesz szükség.

Az MSZP célja, hogy normális, demokratikus, félelem nélküli közéletet teremtsen, és ezzel valódi nemzeti összefogást hozzon létre. Mindehhez alapvető fordulatra van szükség. Újra kell indítani a társadalmi párbeszédet, az érdemi érdekegyeztetéseket a munkavállalók képviselőivel, a szakszervezetekkel, a munkáltatói szervezetekkel, a demokratikus politikai erők közötti megbeszéléseket, egyeztetéseket.

Az MSZP kezdeményezi a parlamenti demokrácia kereteit kiegészítendő az Új Nemzeti Kerekasztalt. Ennek keretében végiggondolhatnánk Magyarország hosszú távú fejlődési irányait, nemzeti sorskérdéseit. Továbbá az Új Nemzeti Kerekasztal megfelelő kerete lehetne a különböző társadalmi csoportok szembenállásából, érdekütközéseiből, a kormányzati politikákból származó XX. századi kollektív és egyéni sérelmek kibeszélésének, a kölcsönös megértés, a kiengesztelődés és a megbékélés érdekében. Az Új Nemzeti Kerekasztal munkájában a demokratikus parlamenti pártok mellett a Magyar Tudományos Akadémia, a szellemi, kulturális és vallási élet meghatározó személyiségei, a szakszervezetek, a munkáltatói szervezetek, a jelentős társadalmi támogatottsággal bíró civil szervezetek, a hazai nemzeti és más kisebbségek, a külhoni magyarság legitim szervezetei, képviselői egyaránt helyet kapnának. Az Új Nemzeti Kerekasztal a különböző társadalmi csoportok szembenállásából, érdekütközéseiből, a kormányzati politikákból származó XX. századi kollektív és egyéni sérelmek kibeszélésének fóruma lehetne, a kölcsönös megértés, a kiengesztelődés és a megbékélés érdekében.